

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 4280
Warszawa, 11 maja 2011 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych oraz niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Mariusza Błaszczaka.

(-) Waldemar Andzel; (-) Piotr Babinetz; (-) Barbara Bartuś; (-) Dariusz Bąk; (-) Andrzej Bętkowski; (-) Antoni Błądek; (-) Jacek Bogucki; (-) Aleksander Chłopek; (-) Zbigniew Chmielowiec; (-) Piotr Cybulski; (-) Arkadiusz Czartoryski; (-) Edward Czesak; (-) Andrzej Ćwierz; (-) Zbigniew Dolata; (-) Marzenna Drab; (-) Jan Dziedziczak; (-) Jacek Falfus; (-) Zbigniew Girzyński; (-) Szymon Stanisław Giżyński; (-) Mieczysław Golba; (-) Kazimierz Gołojuch; (-) Jerzy Gosiewski; (-) Artur Górski; (-) Kazimierz Gwiazdowski; (-) Czesław Hoc; (-) Wiesław Janczyk; (-) Grzegorz Janik; (-) Wojciech Jasiński; (-) Andrzej Jaworski; (-) Dariusz Kaczanowski; (-) Robert Kołakowski; (-) Wojciech Kossakowski; (-) Henryk Kowalczyk; (-) Bogusław Kowalski; (-) Leonard Krasulski; (-) Elżbieta Kruk; (-) Krzysztof Lipiec; (-) Marek Łatas;

(-) Marzena Machałek; (-) Krzysztof Maciejewski; (-) Jerzy Materna;
(-) Marek Matuszewski; (-) Kazimierz Matuszny; (-) Kazimierz Moskal;
(-) Maria Nowak; (-) Halina Olendzka; (-) Stanisław Ożóg; (-) Anna
Paluch; (-) Jerzy Polaczek; (-) Marek Polak; (-) Piotr Polak; (-) Krzysztof
Popiołek; (-) Jerzy Rębek; (-) Adam Rogacki; (-) Józef Rojek; (-) Jarosław
Rusiecki; (-) Monika Ryniak; (-) Dariusz Seliga; (-) Kazimierz Smoliński;
(-) Piotr Stanke; (-) Stefan Strzałkowski; (-) Marek Suski; (-) Andrzej
Szlachta; (-) Adam Śnieżek; (-) Robert Telus; (-) Grzegorz Tobiszowski;
(-) Krzysztof Tołwiński; (-) Jan Warzecha; (-) Waldemar Wiązowski;
(-) Jadwiga Wiśniewska; (-) Sławomir Worach; (-) Tadeusz Woźniak;
(-) Anna Zalewska; (-) Wojciech Szczęsny Zarzycki; (-) Sławomir Zawiślak;
(-) Jarosław Zieliński; (-) Maria Zuba; (-) Jarosław Żaczek.

Ustawa
z dnia 2011 r.
o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych
oraz niektórych innych ustaw

Art. 1.

W ustawie z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 62, poz. 504 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 3 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) organizacja kibicowska - należy przez to rozumieć stowarzyszenie zwykłe, o którym mowa w ustawie z dnia 7 kwietnia 1989 r. o stowarzyszeniach (Dz. U. 2001 r. Nr 79 poz. 855 z późn. zm.), którego statut w szczególności zakłada :

- a) współdziałanie w organizacji imprez masowych;
- b) propagowanie wizerunku klubów sportowych;
- c) przekazywanie klubom sportowym, rejestru swych członków.”;

2) Po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. W przypadku, gdy klub sportowy jest organizatorem meczu piłki nożnej to jest on zobowiązany do :

- 1) prowadzenie elektronicznego rejestru kibiców, który powinien zawierać imię i nazwisko kibica, adres zamieszkania, datę urodzenia, dokumentację przebiegu pobytu kibica na stadionie klubu sportowego;
- 2) współpracy z organizacjami kibicowskimi funkcjonującymi przy nim w zakresie bezpieczeństwa sportowych imprez masowych, w szczególności poprzez włączenie do udziału w zabezpieczeniu imprezy masowej. W ramach współpracy organizacje kibicowskie zobowiązane są do informowania o każdym podejrzeniu zaistnienia niebezpieczeństwa na sportowej imprezie masowej, a także o wydarzeniach planowanych poza nią.

2. Brak prowadzenia rejestru kibiców przez klub sportowy skutkuje nie wydaniem lub cofnięciem zgody przez organ upoważniony do jej wydania na organizację sportowej imprezy masowej.
3. Kibic zarejestrowany w elektronicznym rejestrze kibiców klubu sportowego otrzymuje elektroniczną kartę kibica, która uprawnia do zakupu karnetów sezonowych lub rocznych, a także do pojedynczych biletów na sportową imprezę masową, na której zapisane są dane osobopoznawcze i adresowe kibica oraz przebieg jego pobytu na stadionie klubu sportowego. Niedopuszczalna jest sprzedaż karnetów sezonowych lub rocznych, a także pojedynczych biletów na sportową imprezę masową osobom nie zarejestrowanym w elektronicznym rejestrze kibiców klubu sportowego oraz nie posiadającym elektronicznych kart kibica klubu sportowego.
4. Szczegółowe warunki ubiegania się oraz zasad przydzielania i wydawania elektronicznych kart kibica określi odrębny Regulamin opracowany przez klub sportowy.”;

3) W art. 6 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) w przypadkach określonych w pkt 1 i 2 organizator może dodatkowo skorzystać z pomocy organizacji kibicowskich.”;

4) Art. 60 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 60.** 1. Kto w czasie trwania masowej imprezy sportowej, w tym meczu piłki nożnej, wdiera się na teren, na którym rozgrywane są zawody sportowe, albo wbrew żądaniu osoby uprawnionej miejsca takiego nie opuszcza, podlega grzywnie nie mniejszej niż 360 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

2. Kto w czasie trwania imprezy masowej rzuca przedmiot, w tym przedmiot pirotechniczny w szczególności race oświetleniowe i flary sygnalizacyjne mogący stanowić zagrożenie dla życia, zdrowia lub bezpieczeństwa osób przebywających

na terenie lub w obiekcie, gdzie odbywa się impreza masowa, albo w inny, równie niebezpieczny sposób zakłóca przebieg tej imprezy,
podlega grzywnie nie mniejszej niż 240 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

3. Karze, o której mowa w ust. 2, podlega ten, kto w czasie i w miejscu trwania imprezy masowej narusza nietykalność cielesną członka służby porządkowej lub służby informacyjnej.

4. Jeżeli sprawca, dopuszczając się czynów określonych w ust. 1-3, używa elementu odzieży lub przedmiotu do zakrycia twarzy celem uniemożliwienia lub utrudnienia rozpoznania jego osoby,
podlega grzywnie nie mniejszej niż 420 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;

5) Po art. 60 dodaje się art. 60a w brzmieniu:

„**Art. 60a.** Kto uczestnicząc w imprezie masowej używa elementu odzieży lub przedmiotu do zakrycia twarzy celem uniemożliwienia lub utrudnienia rozpoznania jego osoby, choćby nie dopuszczał się czynów określonych w art. 60 ust 1 – 3,

podlega grzywnie nie mniejszej niż 240 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 2.”;

6) Art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. 1. W razie ukarania za wykroczenie, o którym mowa w art. 50, 51, 52a, 124 lub 143 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2007 r. Nr 109, poz. 756 oraz z 2008 r. Nr 141, poz. 888), lub o którym mowa w art. 54-56 niniejszej ustawy, popełnione w związku z imprezą masową artystyczno-rozrywkową, sąd może orzec środek karny zakazu wstępu na imprezę masową na okres od 2 do 6 lat.

2. W razie ukarania za wykroczenie, o którym mowa w art. 50, 51, 52a, 124 lub 143 Kodeksu wykroczeń, lub o którym mowa w art. 54-56 niniejszej ustawy, popełnione w związku z masową imprezą sportową, w tym meczem piłki

nożnej, sąd orzeka środek karny zakazu wstępu na imprezę masową na okres od 2 do 6 lat.

2a. W przypadku powtórnego skazania sprawcy za wykroczenie określone w ust. 2 sąd orzeka środek karny w postaci dożywotniego zakazu wstępu na imprezę masową.

3. Środek, o którym mowa w ust. 2, połączony jest z obowiązkiem osobistego stawiennictwa, w jednostce organizacyjnej Policji lub miejscu określonym przez właściwego, ze względu na miejsce zamieszkania osoby ukaranej, komendanta powiatowego (rejonowego, miejskiego) Policji, w czasie trwania masowej imprezy sportowej, w tym meczu piłki nożnej. Obowiązek osobistego stawiennictwa musi być realizowany w przedziale czasowym od rozpoczęcia trwania masowej imprezy sportowej i najpóźniej do połowy czasu trwania tej imprezy. W przypadku odbywania masowej imprezy sportowej poza granicami kraju osoby wobec których zastosowano obowiązek osobistego stawiennictwa dodatkowo zobowiązani są do zdeponowania paszportu lub dowodu osobistego na czas trwania tej imprezy.

§ 3a. Dożywotni zakaz wstępu na imprezę masową może być połączony z obowiązkiem, o którym mowa w ust. 3.

4. Sąd, orzekając środek karny, o którym mowa w ust. 2, określa rodzaje masowych imprez sportowych lub meczów piłki nożnej, w czasie trwania których ukarany jest obowiązany do osobistego stawiennictwa w jednostce Policji, w tym określa: nazwy dyscyplin sportowych, nazwy klubów sportowych oraz zakres terytorialny obowiązywania orzeczonego środka.

4a. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a sąd, orzekając dożywotni zakaz wstępu na imprezę masową określa rodzaje imprez masowych, w czasie trwania których skazany jest obowiązany do osobistego stawiennictwa w jednostce Policji, w tym nazwy dyscyplin sportowych, nazwy klubów sportowych oraz zakres terytorialny obowiązywania orzeczonego środka.”

7) Po art. 65 dodaje się art. 65a i 65b w brzmieniu

„Art. 65a. 1. Zabrania się używania wszelkich materiałów pirotechnicznych podczas sportowej imprezy masowej, jednakże dopuszczalne jest używanie rac oświetleniowych i flar sygnalizacyjnych po złożeniu pisemnego wniosku przez organizację kibicowskiej o możliwość używania tych materiałów podczas sportowej imprezy masowej oraz po uprzednim zdeponowaniu kwoty 20. 000 zł. na rachunku bankowym klubu sportowego w terminie 7 dni przed rozpoczęciem sportowej imprezy masowej tytułem pokrycia ewentualnych szkód wyrządzonych używaniem wskazanych materiałów pirotechnicznych.

2. W przypadku bezpiecznego przebiegu sportowej imprezy masowej kwota ta zwracana jest wpłacającemu w terminie 3 dni po zakończeniu sportowej imprezy masowej.

3. Wniosek o którym mowa w ust. 1 zawiera dane wnioskodawcy, propozycję obszaru gdzie wyłącznie możliwe będzie używanie materiałów pirotechnicznych, rodzaj tych materiałów, przy czym dopuszczalne jest tylko używanie rac oświetleniowych oraz flar sygnalizacyjnych, wskazanie ilości tych materiałów, osób pełnoletnich które będą odpowiedzialne za zabezpieczenie, wniesienie na teren stadionu oraz użycie tych materiałów pirotechnicznych.

3. Naruszenie obowiązku o którym mowa w ust. 1 i ust. 2 skutkuje przepadkiem zdeponowanej kwoty oraz zakazem używania flar sygnalizacyjnych i rac oświetleniowych na okres 2 lat.

Art. 65b 1. Klub sportowy zapewnia działającemu przy klubie sportowym wydzielenie określonego sektora stadionu w którym członkowie organizacji kibicowskiej mogą dystrybuować bilety na ten sektor. Wpływy finansowe za bilety zostają zdeponowane na rachunku bankowym klubu sportowego do końca rozgrywek w sezonie. W przypadku zapewnienia bezpieczeństwa podczas sportowych imprez masowych w trakcie całego sezonu, organizacja kibicowskiej otrzymuje od klubu sportowego prowizję od sprzedanych biletów.

2. Wysokość prowizji oraz sposób zapewnienia przez członków organizacji kibicowskiej bezpieczeństwa w tym sektorze, a także inne dodatkowe postanowienia określa odrębna umowa o współpracy zawarta pomiędzy klubem sportowym a klubem kibica. Umowa o współpracę zawierana jest co rok i obejmuje określony sezon sportowy.

Art. 2.

W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. 88, poz. 553 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 39 po pkt. 2c dodaje się pkt 2ca w brzmieniu:

„2ca. dożywotni zakaz wstępu na imprezę masową.”;

2) Art. 41b otrzymuje brzmienie:

„Art. 41b. § 1. Sąd może orzec, a w przypadkach wskazanych w ustawie orzeka, zakaz wstępu na imprezę masową albo dożywotni zakaz wstępu na imprezę masową, jeżeli przy popełnieniu przestępstwa zachowanie sprawcy wskazuje, że jego udział w imprezach masowych zagraża istotnym dobrom chronionym prawem.

§ 2. Zakaz wstępu na imprezę masową jest połączony z obowiązkiem osobistego stawiennictwa w jednostce organizacyjnej Policji lub w miejscu określonym przez właściwego, ze względu na miejsce zamieszkania osoby skazanej, komendanta powiatowego (rejonowego, miejskiego) Policji, w czasie trwania imprezy masowej. Obowiązek osobistego stawiennictwa musi być realizowany w przedziale czasowym od rozpoczęcia trwania masowej imprezy sportowej i najpóźniej do połowy czasu trwania tej imprezy. W przypadku odbywania masowej imprezy sportowej poza granicami kraju osoby wobec których zastosowano obowiązek osobistego stawiennictwa dodatkowo zobowiązani są do zdeponowania paszportu lub dowodu osobistego na czas trwania tej imprezy.

§ 2a. Dożywotni zakaz wstępu na imprezę masową może być połączony z obowiązkiem, o którym mowa w § 2.

§ 3. Sąd, orzekając zakaz wstępu na imprezę masową, określa rodzaje imprez masowych, w czasie trwania których skazany jest obowiązany do osobistego stawiennictwa w jednostce Policji, w tym nazwy dyscyplin sportowych, nazwy klubów sportowych oraz zakres terytorialny obowiązywania orzeczonego środka.

§ 3a. W przypadku, o którym mowa w § 2a sąd, orzekając dożywotni zakaz wstępu na imprezę masową określa rodzaje imprez masowych, w czasie trwania których skazany jest obowiązany do osobistego stawiennictwa w jednostce Policji, w tym nazwy dyscyplin sportowych, nazwy klubów sportowych oraz zakres terytorialny obowiązywania orzeczonego środka.

§ 4. Zakaz wstępu na imprezę masową oraz dożywotni zakaz wstępu na imprezę masową dotyczy również meczu piłki nożnej rozgrywanego przez polską kadrę narodową i polski klub sportowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

§ 5. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, a zwłaszcza w skutek pozytywnej postawy skazanego Sąd może złagodzić zakaz wstępu na imprezę masową oraz dożywotni zakaz wstępu na imprezę masową poprzez zmianę jego części na prace społeczne. Złagodzenie zakazu wstępu na imprezę masową może być dokonane dopiero po upływie połowy okresu na jaki zakaz ten został orzeczony, zaś dożywotni zakaz wstępu na imprezę masową może zostać czasowo zmieniony dopiero po upływie 6 lat od jego orzeczenia.

3) W art. 43 § 1otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, pozbawienie praw publicznych oraz zakazy i nakaz wymienione w art. 39 pkt 2, 2d, 2e i 3 orzeka się w latach, od roku do lat 10, zakazy oraz obowiązek wymienione w art. 39 pkt 2a i 2b orzeka się w latach, od roku do lat 15, zakaz wymieniony w art. 39 pkt 2c orzeka się w latach, od lat 2 do 6, a zakaz wymieniony w art. 39 pkt 2ca orzeka się dożywotnio.”;

4) w art. 263 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Kto wbrew przepisom ustawy posiada broń niebędącą bronią palną w miejscu publicznym,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pobawienia wolności do lat 2.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r., Nr 52, poz. 525 ze zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Poza przypadkami określonymi w ustawie nabywanie, posiadanie oraz zbywanie broni i amunicji jest zabronione, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W odniesieniu do broni białej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4 lit. a tiret piąty, zabronione jest jedynie jej posiadanie w miejscu publicznym. Dozwolone jest posiadanie takiej broni w miejscu publicznym, jeżeli okoliczności wskazują, że jest to uzasadnione realizacją celu zgodnego z prawem.”;

2) W art. 4 ust. 1 pkt 4 lit. a dodaje się tiret piąty w brzmieniu:

„- wszelkich innych przedmiotów mających charakter broni ofensywnej, z wyjątkiem noży o jednej krawędzi roboczej i długości ostrza poniżej 8 cm,”.

Art. 4.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych oraz niektórych innych ustaw wychodzi naprzeciw oczekiwaniom społecznym dotyczącym zachowania bezpieczeństwa podczas imprez masowych, szczególnie meczów piłki nożnej. Wydarzenia, które miały miejsce w kwietniu i w maju bieżącego roku, wskazują na potrzebę zmiany przepisów dotyczących organizacji imprez tego typu.

Projektowane zmiany ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych zakładają zaostrenie kar finansowych za przestępstwa określone w art. 60 ustawy, tj. m.in. za wdzieranie się na teren, na którym rozgrywane są zawody sportowe, albo wbrew żądaniu osoby uprawnionej nie opuszczanie miejsca takiego; rzucanie przedmiotów, mogących stanowić zagrożenie dla życia, zdrowia lub bezpieczeństwa osób przebywających na terenie lub w obiekcie, gdzie odbywa się impreza masowa, czy naruszanie nietykalności cielesnej członka służby porządkowej lub służby informacyjnej. Ponadto, projektodawcy proponują dodanie nowego przepisu karnego, w myśl którego uczestniczący w imprezie masowej, który używa elementu odzieży lub przedmiotu do zakrycia twarzy celem uniemożliwienia lub utrudnienia rozpoznania jego osoby, choćby nie dopuszczał się czynów określonych w art. 60 ust 1 – 3, tj. opisanych wyżej będzie podlegał grzywnie nie mniejszej niż 240 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 2.

Dodatkowo, projekt ustawy wprowadza instytucje dożywotniego zakazu wstępu na imprezę masową, która będzie orzekana w przypadku powtórnego skazania sprawcy za wykroczenie określone w art. 65 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych. Instytucja ta będzie połączona z obowiązkiem osobistego stawiennictwa w jednostce organizacyjnej Policji lub miejscu określonym przez właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby ukaranej komendanta powiatowego (rejonowego, miejskiego) Policji, w czasie trwania masowej imprezy sportowej, w tym meczu piłki nożnej. Obowiązek osobistego stawiennictwa będzie musiał być realizowany w przedziale czasowym od rozpoczęcia trwania masowej imprezy sportowej a najpóźniej

do połowy czasu trwania tej imprezy. W przypadku odbywania masowej imprezy sportowej poza granicami kraju, osoby wobec których zastosowano obowiązek osobistego stawiennictwa dodatkowo zobowiązane będą do zdeponowania paszportu lub dowodu osobistego na czas trwania tej imprezy.

Projektodawcy proponują również, aby każdy klub sportowy zobowiązany był do prowadzenia rejestru kibiców, który zawierał będzie imię i nazwisko kibica, adres zamieszkania, datę urodzenia, dokumentację przebiegu pobytu kibica na stadionie klubu sportowego, czyli swoistego rodzaju karty kibica. Brak prowadzenia rejestru kibiców przez klub sportowy skutkować będzie nie wydaniem lub cofnięciem zgody na prowadzenie imprezy masowej przez organ upoważniony do jej wydania. Ponadto, nowe przepisy będą zobowiązywały organizacje kibicowskie funkcjonujące przy klubach sportowych do ścisłej współpracy w zakresie bezpieczeństwa sportowych imprez masowych, zwłaszcza poprzez udostępnianie danych osobowych członków stowarzyszenia, informowaniu o każdym podejrzeniu zaistnienia niebezpieczeństwa na sportowej imprezie masowej, a także o wydarzeniach planowanych poza nią.

Nowym rozwiązaniem jest również możliwość stosowania przez kibiców rac oświetleniowych i flag sygnalizacyjnych podczas wydarzenia sportowego, a w zasadzie meczu piłkarskiego, bo podczas takich widowisk mogą stanowić one urozmaicenie widowiska. Możliwość została uzależniona od uzyskania zgody klubu sportowego (dysponującego obiektem) po wcześniejszym wystąpieniu z wnioskiem przez organizację kibicowską i wpłaceniu przez nią kaucji w wysokości 20000 zł. Zgoda określi rodzaj, ilość i miejsce użycia rac oraz osoby odpowiedzialne za ich odpalenie. Niezastosowanie się przez kibiców do warunków zgody będzie skutkowało przepadkiem kaucji i brakiem zgody na podobne użycie rac i flag przez kolejne 2 lata.

Projektodawca proponuje również możliwość ściślejszego zaangażowania organizacji kibicowskich w funkcjonowanie klubu poprzez możliwość pośrednictwa w sprzedaży biletów na wydzielone przez klub sektory. Partycypowanie w zysku od sprzedaży biletów na dany sektor uzależnione byłoby od zapewnienia spokoju i bezpieczeństwa przez organizację kibicowską na wydzielonym dla niej sektorze. Szczegółowe zasady współpracy określiłaby umowa między klubem a organizacją kibicowską.

Zmiany kodeksu karnego zakładają wprowadzenie nowego środka karnego w postaci dożywotniego zakazu wstępu na imprezę masową. Będzie on orzekany w przypadkach określonych w opisanych wyżej przepisach ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych.

Projektodawcy proponują również wprowadzenie możliwości zastosowania przez Sąd w szczególnie uzasadnionych przypadkach, a zwłaszcza wskutek pozytywnej postawy skazanego, złagodzenia zakazu wstępu na imprezę masową oraz dożywotniego zakazu wstępu na imprezę masową poprzez zamianę jego części na prace społeczne. Złagodzenie zakazu wstępu na imprezę masową mogłoby być dokonane dopiero po upływie połowy okresu na jaki zakaz ten został orzeczony, zaś dożywotni zakaz wstępu na imprezę masową mógłby zostać czasowo zmieniony dopiero po upływie 6 lat od jego orzeczenia. Propozycja ta wychodzi naprzeciw przekonaniu, iż w wielu przypadkach aktywizacja osób skazanych za opisane wykroczenia odniesie większy skutek wychowawczy niż stosowanie jedynie zakazu. Zaangażowanie często młodego człowieka do pomocy np. w domach opieki społecznej czy nawet pracach porządkowych daje szansę na powstanie postawy społecznej skazanego.

Kolejna grupa zmian dotyka problemu posiadania tzw. broni białej. Projektodawcy w pierwszej kolejności proponują rozszerzenie definicji broni poprzez dodanie do kategorii broni białej wszelkich innych przedmiotów mających charakter broni ofensywnej, z wyjątkiem noży o jednej krawędzi roboczej i długości ostrza poniżej 8 centymetrów. Konieczność wprowadzenia progu długości ostrza wynika z przyczyn praktycznych – niecelowe byłoby bowiem zaliczanie do kategorii broni bardzo małych noży, którymi wyrządzenie poważnej krzywdy człowiekowi jest w zasadzie niemożliwe.

Konsekwencją rozszerzenia definicji broni musi być jednak złagodzenie reżimu z art. 2 ustawy o broni i amunicji w stosunku do nowo wprowadzanej kategorii. W odniesieniu do tych przedmiotów nie byłoby generalnie zakazane ich nabywanie, posiadanie oraz zbywanie, ale wyłącznie posiadanie w miejscach publicznych. Takie rozwiązanie realizuje podstawowy cel niniejszej nowelizacji, jakim jest wzmocnienie bezpieczeństwa publicznego.

Błędem byłoby jednak wprowadzanie bezwzględnego zakazu posiadania w miejscach publicznych nowo sformułowanej kategorii broni. Nietrudno wyobrazić sobie bowiem sytuacje, w których noszenie czy posługiwanie się przedmiotami wchodzącymi w zakres proponowanej definicji jest ze wszech miar uzasadnione. Dlatego dozwolone powinno być posiadanie takiej broni w miejscu publicznym, jeżeli okoliczności wskazują, że jest to uzasadnione realizacją celu zgodnego z prawem. Ocenę spełnienia tej ostatniej przesłanki należy, w opinii projektodawców, pozostawić sądom stosującym prawo – tak jak ma to co do zasady miejsce w Szwecji. Wydaje się, że „cel zgodny z prawem” może mieć przede wszystkim charakter zawodowy, edukacyjny, kulturalny, historyczno-rekonstrukcyjny, sportowy czy też rekreacyjny.

W dalszej kolejności ze wszech miar uzasadnione jest ustanowienie odpowiedzialności karnej za naruszenie sformułowanego powyżej zakazu. Praktyka pokazuje bowiem, że tylko sankcja karna spełnia w wystarczającym stopniu cel prewencyjny. Trzeba pamiętać, że uciążliwość prawomocnego skazania za przestępstwo nie sprowadza się wyłącznie do dolegliwości kary lub środka karnego, ale obejmuje również istotny skutek społeczny w postaci adnotacji w Krajowym Rejestrze Karnym.

Dlatego też projektodawcy proponują dodanie § 5 do art. 263 Kodeksu karnego. Projektowane zagrożenie karą wydaje się odpowiadać wadze przestępstwa, przy czym istotne jest, aby stosujący prawo sąd miał prawo wyboru pomiędzy rodzajami kar, bez jednoczesnego zaburzania wewnętrznej systematyki kodeksowej (co miałyby miejsce w przypadku wprowadzenia kary pozbawienia wolności z górną granicą przekraczającą 2 lata).

Z uwagi na powyższe projektowana regulacja powoduje pozytywne skutki społeczno-gospodarcze, gdyż w wyniku jej wprowadzenia nastąpi znaczna poprawa bezpieczeństwa na imprezach masowych. Pozwoli to na wyeliminowanie z polskich stadionów osób stwarzających zagrożenie dla prawdziwych kibiców.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje skutków dla budżetu Państwa ani dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 26 maja 2011 r.

BAS-WAPEiM-1145/11

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych
oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł
Mariusz Błaszczak)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2009 r. Nr 5, poz. 47, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje zmianę:

- artykułów: 3, 6, 16, 60 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 62, poz. 504, ze zmianami) oraz dodanie w niej nowych artykułów 60a, 65a i 65b,
- artykułów: 39, 41b, 43 i 263 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, ze zmianami),
- artykułów 2 i 4 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (t.j. Dz. U. z 2004 r., Nr 52, poz. 525, ze zmianami).

Proponowane zmiany w ustawie o bezpieczeństwie imprez masowych zakładają: zaostrzenie kar (grzywny) za czyny określone w art. 60 ustawy (w tym wdarcie się na teren, na którym rozgrywane są zawody sportowe albo rzucanie przedmiotów, również pirotechnicznych, w sposób mogący stanowić zagrożenie dla życia i zdrowia); wprowadzenie zakazu zakrywania twarzy podczas uczestnictwa w imprezie masowej, celem uniemożliwienia lub utrudnienia rozpoznania osoby; możliwość nałożenia dożywotniego zakazu wstępu na imprezę masową połączonego z obowiązkiem osobistego stawiennictwa w jednostce Policji w czasie trwania imprezy masowej; zobowiązanie klubu sportowego do prowadzenia rejestru kibiców oraz określenie warunków i trybu uzyskania zgody na stosowanie przez kibiców rac oświetleniowych i flag sygnalizacyjnych.

Zmiany w ustawie Kodeks karny zakładają wprowadzenie nowego środka karnego w postaci dożywotniego zakazu wstępu na imprezę masową oraz określenie przypadków, w których zakaz będzie mógł zostać złagodzony.

Zmiany w ustawie o broni i amunicji dotyczą rozszerzenia definicji broni, poprzez dodanie do kategorii broni białej innych przedmiotów mających charakter broni ofensywnej, z wyjątkiem noży o jednej krawędzi roboczej i długości ostrza poniżej 8 cm. W odniesieniu do tej kategorii zakazane nie ma być jednak ich nabywanie, posiadanie oraz zbywanie, a wyłącznie posiadanie w miejscach publicznych, o ile nie jest uzasadnione realizacją celu zgodnego z prawem.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Analiza zgodności proponowanych zmian w ustawach z prawem Unii Europejskiej wymaga uwzględnienia następujących przepisów i aktów UE:

- art. 72 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: TfUE),
- dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. L 281 z 23.11.1995, s. 31),
- decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (Dz. Urz. L 350 z 30.12.2008, s. 60),
- dyrektywy Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. L 256 z 13.9.1991, s. 51), zmienionej dyrektywą 2008/51/WE,
- rezolucji Rady 2010/C 165/01 z dnia 3 czerwca 2010 r. w sprawie zaktualizowanego podręcznika z zaleceniami w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie działań prewencyjnych i kontrolnych związanych z aktami przemocy i zakłóceniami porządku podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego (Dz. Urz. C 165 z 24.6.2010, s. 1),
- rezolucji Rady 2003/C 281/01 z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie wprowadzania przez państwa członkowskie zakazu wstępu na obiekty sportowe, na których odbywają się mecze piłki nożnej o charakterze międzynarodowym (Dz. Urz. C 281 z 22.11.2003 r., s. 1).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Rozpoczynając analizę zgodności przepisów projektowanej ustawy z prawem UE należy stwierdzić, że w prawie UE nie istnieją przepisy, które nakazywałyby państwom członkowskim zbliżanie przepisów prawa krajowego dotyczącego wprowadzania środków karnych, takich jak dożywotni zakaz stadionowy. Trzeba podkreślić, że zgodnie z art. 72 TfUE, przepisy traktatu regulujące Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości UE (część III, tytuł V TfUE) nie naruszają wykonywania przez państwa członkowskie obowiązków dotyczących utrzymania porządku publicznego i ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego. Artykuł 72 TfUE, wprowadzając taką klauzulę porządku publicznego do prawa UE, ma na celu wyraźne ustalenie, że UE nie wkracza w zakres wykonywania przez państwa członkowskie obowiązków w tych dwóch obszarach. Obszary te należą do dziedzin „wrażliwych”, w których państwa członkowskie są szczególnie ostrożne w zakresie przekazywania kompetencji na rzecz UE i pragną pozostawić tę materię we własnych kompetencjach wyłącznych (por. Schmahl L. (w:) von der Groeben H., Schwarze J., *Kommentar zum Vertrag über die Europäische Union und zur Gründung der Europäischen Gemeinschaft*, Baden–Baden 2003, s. 1863).

Zasadniczo zatem sposób organizacji porządku publicznego, w tym poprzez zapewnienie go podczas imprez masowych, leży w gestii państw członkowskich.

3.2. Analizy pod kątem zgodności z ww. aktami wymagają jednak przepisy projektu dotyczące prowadzenia elektronicznego rejestru kibiców. Rejestr miałby zawierać imię i nazwisko kibica, adres zamieszkania, datę urodzenia, dokumentację przebiegu pobytu kibica na stadionie, a zatem dane osobowe.

Zgodnie z art. 1 dyrektywy 95/46/WE, państwa członkowskie zobowiązują się chronić podstawowe prawa i wolności osób fizycznych, w szczególności ich prawo do prywatności w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych. Państwa członkowskie zostały zobowiązane do zapewnienia, by dane były przetwarzane wyłącznie w określonych przypadkach, w tym wówczas, gdy przetwarzanie danych jest konieczne dla realizacji zadania wykonywanego w interesie publicznym lub dla wykonywania władzy publicznej przekazanej administratorowi danych lub osobie trzeciej, przed którą ujawnia się dane.

Projektowana ustawa zakłada przetwarzanie danych dla realizacji zadania wykonywanego w interesie publicznym. W już obowiązujących przepisach ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych, w art. 35 ust. 1 stwierdza się wyraźnie, że gromadzenie i przetwarzanie informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych odbywa się w celu zapobiegania

przestępstwom i wykroczeniom związanym z tymi imprezami oraz ich zwalczania. Z kolei w art. 35 ust. 2 ustawy wyraźnie stanowi się, że przetwarzanie informacji dotyczących bezpieczeństwa imprez masowych odbywa się zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych bez obowiązku informowania osób, których one dotyczą. Wskazany art. 35 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych będzie miał zastosowanie również w odniesieniu do proponowanego elektronicznego rejestru kibiców. Poprzez ogólne odesłanie do przepisów o ochronie danych osobowych zapewnia się zgodność projektowanych przepisów z przepisami ww. dyrektywy.

Projekt ustawy nie narusza również przepisów decyzji ramowej wskazanej w punkcie 2 opinii, dotyczącej przetwarzania danych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.

3.3. Kontrola nabywania i posiadania broni w prawie UE uregulowana została w dyrektywie 91/477/EWG, zmienionej dyrektywą 2008/51/WE. Przepis art. 2 dyrektywy stanowi, że pozostaje ona bez uszczerbku dla stosowania przepisów prawa krajowego dotyczących noszenia broni, myślistwa i strzelectwa sportowego.

Broń biała mieści się w pojęciu broni zdefiniowanym w punkcie 1 załącznika I do dyrektywy. Przepis ten określa broń jako broń palną (w rozumieniu art. 1 dyrektywy) oraz broń inną niż broń palna zgodnie z definicją w ustawodawstwie krajowym.

W art. 14 dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do przyjmowania wszelkich stosownych przepisów zakazujących wprowadzania na ich terytorium broni innej niż broń palna, jeśli dopuszczają do przepisy prawa krajowego. Zdefiniowanie broni niebędącej bronią palną pozostaje zatem w kompetencji państw członkowskich. Dyrektywa nie ma wpływu na stosowanie przepisów prawa krajowego dotyczących noszenia broni.

3.4. Kwestią zwalczania chuligaństwa na stadionach zajęła się również Rada w rezolucjach wskazanych w punkcie 2 opinii. Rezolucje nie są aktem wiążącego prawa UE. Celem przyjęcia przez Radę rezolucji 2010/C 165/01 było zwiększenie ochrony bezpieczeństwa podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej i zintensyfikowanie współpracy policyjnej w tym zakresie. Rezolucja zawiera m.in. rozdział dotyczący współpracy policji z organizatorami międzynarodowych meczów piłki nożnej oraz z organami sądowymi i organami ścigania.

Natomiast rezolucja Rady 2003/C 281/01 zachęca państwa członkowskie do wprowadzenia zakazu wstępu na stadiony, na których odbywają się mecze piłki nożnej, dla osób, które wcześniej popełniły wykroczenie związane z użyciem przemocy na meczu piłki nożnej. Państwo powinno też przewidzieć karę za złamanie takiego zakazu, ale w rezolucji nie określa się długości trwania takiego zakazu. Rezolucja zachęca też państwa członkowskie, aby rozważyły

możliwość rozszerzenia zakazu krajowego na niektóre mecze piłki nożnej odbywające się w innych państwach członkowskich oraz respektowania podobnych zakazów wydanych w innych państwach członkowskich. Informacje o zakazach powinny być przekazywane poprzez narodowe punkty informacyjne ustanowione decyzją Rady 2002/348/WSiSW z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotyczącą bezpieczeństwa w związku z meczami piłki nożnej o charakterze międzynarodowym (Dz. Urz. UE L 121 z 8.5.2002 r., str. 1 oraz L 155 z 15.6.2007 r., str. 76 i Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 19, t. 4, str. 237).

Przepisy projektu ustawy nie naruszają postanowień żadnej z omówionych rezolucji.

4. Konkluzja

Projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych oraz niektórych innych ustaw jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 26 maja 2011 r.

BAS-WAPEiM-1146/11

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu – czy
poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez
masowych oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców:
poseł Mariusz Błaszczak) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii
Europejskiej

Projekt ustawy przewiduje zmianę:

- artykułów: 3, 6, 16, 60 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 62, poz. 504, ze zmianami) oraz dodanie w niej nowych artykułów 60a, 65a i 65b,
- artykułów: 39, 41b, 43 i 263 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. 88, poz. 553, ze zmianami),
- artykułów 2 i 4 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (t.j. Dz. U. z 2004 r., Nr 52, poz. 525, ze zmianami).

Proponowane zmiany w ustawie o bezpieczeństwie imprez masowych zakładają: zaostrzenie kar (grzywny) za czyny określone w art. 60 ustawy (w tym wdarcie się na teren, na którym rozgrywane są zawody sportowe albo rzucanie przedmiotów, również pirotechnicznych, w sposób mogący stanowić zagrożenie dla życia i zdrowia); wprowadzenie zakazu zakrywania twarzy podczas uczestnictwa w imprezie masowej, celem uniemożliwienia lub utrudnienia rozpoznania osoby, możliwość nałożenia dożywotniego zakazu wstępu na imprezę masową połączonego z obowiązkiem osobistego stawiennictwa w jednostce Policji w czasie trwania imprezy masowej; zobowiązanie klubu sportowego do prowadzenia rejestru kibiców oraz określenie warunków i trybu uzyskania zgody na stosowanie przez kibiców rac oświetleniowych i flag sygnalizacyjnych.

Zmiany w ustawie Kodeks karny zakładają wprowadzenie nowego środka karnego w postaci dożywotniego zakazu wstępu na imprezę masową oraz określenie przypadków, w których zakaz będzie mógł zostać złagodzony.

Zmiany w ustawie o broni i amunicji dotyczą rozszerzenia definicji broni, poprzez dodanie do kategorii broni białej innych przedmiotów mających charakter broni ofensywnej, z wyjątkiem noży o jednej krawędzi roboczej i

długości ostrza poniżej 8 cm. W odniesieniu do tej kategorii zakazane nie ma być jednak ich nabywanie, posiadanie oraz zbywanie, a wyłącznie posiadanie w miejscach publicznych, o ile nie jest uzasadnione realizacją celu zgodnego z prawem.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych oraz niektórych innych ustaw nie ma na celu wykonania prawa UE, a zatem **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski